

да ги показва на ученицитѣ една подирѣ друга. Тука са ражда въпросъ: кои букви трябва учительтъ най напредѣ да покаже на ученицитѣ? Напредѣ ли както слѣдватъ въ азбуката, или не? Не. Учителтъ трѣба да наченва съ тѣзи букви, които сж лесни за произнасяніе и тѣй сжщо полесни за писаніе; напр., много е по лесно да кажишь на ученикѣтъ какъ шишка змѣята или да кажишь *шшшшш*, отъ колкото да му кажешъ какъ звучи звукѣтъ *бз*. Тѣй сжщо *ш* (още и *и е о а* и пр,) е по лесно за писаніе отъ колко другитѣ, по труднитѣ букви. Щомъ ученикѣтъ научи една буква, учительтъ трябва да го накара и да я пише, като му покаже въ сжщото време какъ да я пише.

За да бѣде полесно ученіето по това рѣководство, ные раздѣлями азбуката на 11 урока и при сѣки единъ урокъ ще показвами, какъ трябва да са постѣпва и какво да са прави, ако е нужно това. Освѣнь туй ные ще прѣдставимъ тука образци за вступителнитѣ уроцы, които впрочемъ никакъ немогѣтъ да бѣдѣтъ обязательни за учительтъ, тѣ трѣба да му служѣтъ, като за примѣръ, по който той може да си състави свои вступителни уроцы.

Вступителный урокъ.

Най напредѣ учительтъ трябва да размѣсти дѣцата по чиноветѣ тѣй, щото най малкитѣ да бѣдѣтъ най близо при него, по голѣмкитѣ задъ тѣхъ и тѣй на татѣкъ, щото най възрастнитѣ да